

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. S.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 20 grudnia 2024 r., sygn. akt V Ka 888/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kozienicach z dnia 13 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 100/24, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji, podniesiono w pierwszej kolejności zarzut rażącego naruszenia prawa wobec wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Nadto zarzucono rażącą obrazę szeregu przepisów prawa materialnego oraz procesowego. W konkluzji skargi zawarto wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na uzasadnienie podniesiono, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji może skutkować dla skazanego „znacznymi konsekwencjami”, przede wszystkim „będąc zatrudniony w publicznej służbie zdrowia jako sanitariusz - niewątpliwie straci pracę”. W przekonaniu autora kasacji, za uwzględnieniem wniosku przemawia duże prawdopodobieństwo

uwzględnienia wniesionej skargi z uwagi na charakter podniesionego zarzutu z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070*).

Powołanie się na treść zarzutu (czy zarzutów) przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające – nie może bowiem automatycznie przesądzać o tym, iż zarzut jest trafny. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena zasadności kasacji, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. wymaga gruntownej analizy akt sprawy w kontekście podniesionego zarzutu. Na obecnym etapie postępowania w przedmiocie złożonego wniosku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jawi się na tyle w sposób oczywisty, by uzasadniała wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, chociaż nie można wykluczyć, że w trakcie rozpoznania samej kasacji zarzut ten znajdzie potwierdzenie.

Ewentualne negatywne konsekwencje jakie wykonanie wyroku mogłoby spowodować dla sytuacji osobistej skazanego, mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, okoliczności tego rodzaju mogą być ewentualnie podstawą w pierwszej kolejności

do odroczenia wykonania kary bądź ubiegania się o udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]